

Han får blott en gång om året skörda sin jord, och omsättningar af förlagslån på korta betalningsterminer blifva för honom i längden omöjliga. Emellertid måste något göras för att understödja landets modernäring, af hvars stärkande alla öfriga näringsgrenars bästa, ja hela samhällskroppens styrka och sundhet, beror, och omsorgen att utfinna de bästa utvägarne härtill bör vara ett af de väsentligaste föremålen för Riksdagens allvarliga omtanke.

Jag tillåter mig därför för Riksdagen föreslå följande enkla, men utan tvifvel praktiska utväg att, om också icke genast fullständigt afhjelpa, så dock i ej ringa mån minska jordbrukets betryck, nemligen,

att den årliga bankovinsten ej beräknas såsom tillgång för Statens behof, utan qvarstannar i Bankens vård, samt att af densamma bildas en alltjemt vexande lånefond, afsedd att till jordbruket lemna amorteringslån på fem års tid, till högst sex procent ränte.

Om remiss af denna motion till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1867.

Magnus Svensson
från Skaraborgs län.

N:o 271.

Af Herr Reutercrona: Om utvidgning af kronolänsmäns fribrefsrätt.

Sedan jag inhemtat, att den af Herr Siljeström i Kammaren väckta motion om utvidgning af den kronolänsmännen i Riket tillkommande fribrefsrätt i tjänsteärenden icke omfattar annan förändring härutinnan, än att kronolänsmännen borde tilläggas portofrihet jemväl för embetsskrifvelser till kronofjerdingsmännen, förutom sådana till kronofogden och Konungens Befallningshafvande; men omständigheterna påkalla en långt större utsträckning af den kronolänsmännen tillerkända rättighet uti ifrågavarande hänseende, tager jag mig häraf anledning, med stöd af 2:dra momentet i Riksdags-ordningens 55 §, föreslå, det Riksdagen för sin del beslutar: att kronolänsmännen i Riket skola ega åtnjuta portofrihet för alla af dem med posten afsända skrifvelser i tjänstemål till domaren

domaren i orten, länsmännen underlydande fjerdingmän samt åklagare inom länet, i likhet med dylika skrivelser till kronofogde och Konungens Befallningshafvande.

Talande skäl för bifall till detta förslag saknas icke, om man betänker, dels den stora vigt, som ligger deruppå, att kronolänsmannen kan, utan att behöfva annat än i yttersta nödfall begagna sig af den folket betungande kronobrefbäringsskyldigheten, med största möjliga skyndsamhet, genom anlitande af de numera så nära för hand i alla delar af Riket lätt tillgängliga postanstalterna, omedelbart skriftvexla med alla embetsmyndigheter och kronobetjenter inom orten, med hvilka länsmannen står i beröring, dervid i synnerhet får iakttagas de många olägenheterna af långsam omgång med länsmannens embetsskrivelser till vederbörande i brottmål angående häktad person, dels ock den stora obillighet, som innebäres i anspråk, att länsman må på egen bekostnad med posten befordra angelägna embetsbref, destomer oberättigadt, vid betraktande af den sparsamma aflöning länsmannen består för hans magtpåliggande, mångfaldiga tjenstebestyr, hvars samvetsgranna utöfvande bör underlättas genom skälig lindring i besvär och kostnad, helst då det, såsom i oförmälda fali, icke medför någon tunga för det allmänna, men deremot inskränker användandet af en allmän, i sin mån jordbrukaren tryckande, börda; anhållande jag om remiss af denna motion till det af Kammararens tillfälliga Utskott, hvartill Herr Siljeströms förutnämnda motion i samma ämne hänvisats.

Stockholm den 9 Februari 1867.

Axel Reutercrona.